

УДК 33(063)
ББК 65я43
Е 45

Економіка в сучасних умовах: стан, проблеми та пошук шляхів їх подолання: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 26-27 червня 2015 року) / ГО «Львівська економічна фундація». У 2-х частинах. Львів: ЛЕФ, 2015. – Ч. 2. – 144 с.

Економіка в современных условиях: состояние, проблемы и поиск путей их преодоления: материалы Международной научно-практической конференции (Львов, 26-27 июня 2015 года) / ГО «Львовская экономическая фундация». В 2-х частях. – Львов: ЛЭФ, 2015. – Ч. 2. – 144 с.

УДК 33(063)
ББК 65я43
Е 45

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

© Колектив авторів, 2015
© Львівська економічна фундація, 2015

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТКОВА РОЗВИТКОВА СИЛА РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Белзир В.С. ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ТУРИЗМУ	7
Болнарук І.Л. РОЗРОБКА МЕХАНІЗМУ РЕЙТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ	10
Бойченко Е.Б. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДТВОРЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЖИТТЯ РЕГІОНАЛЬНОГО СОЦІУМУ	12
Бондаренко О.В. ФАКТОРИ ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА РЕЦИРКУЛЯЦІЮ ВІДХОДІВ	15
Браташ М.А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЛАТИ ЗА УТРИМАННЯ І ОБСЛУГОВУВАННЯ ЖИТЛОВОГО БУДИНКУ ДЛЯ ОСББ	18
Прадко І.В. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФУНКЦІОНУВАННЯ НАУКОВИХ ПАРКІВ ТА ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ ЯК ОСНОВНИХ ІНСТРУМЕНТІВ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕГІОНІ	20
Шахова О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ ВИТРАТ НА НАДАВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОЛУГ	23

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Андрущенко О.С. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ІНСТРУМЕНТІВ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ	26
Гулько Л.А. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ ЕКОМЕРЕЖІ УКРАЇНИ	30
Німко С.І. ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗБОРІВ ЗА ПОНАДНОРМОВАНЕ ВИКОРИСТАННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД	33
Чашлін О.В. МАКРОЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ АКТИВІЗАЦІЇ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙ	35

СЕКЦІЯ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Крайній В.О. ДЕМОГРАФІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА МИКОЛАЙЦІНИ	38
---	----

Колісниченко В. С., Плахтій Т. Ф. ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ДЕБИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ	118
Палюка М. В., Венко Б. О. СУТНІСТЬ І КЛАСИФІКАЦІЯ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ	120
Разборська О. О., Перепелиця Ж. П. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВІНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	123
Плахтій Т. Ф. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЯК ОСНОВНА ЦІЛЬ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В СФЕРІ ОБЛІКУ	127
Примаченко О. Л. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ДИВІДЕНДІВ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ-РЕЗИДЕНТАМ	128
Самборська Музичко Ю. О. ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	132
Синюк О. О. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИТРАТ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА: БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ТА ПОДАТКОВИЙ АСПЕКТ	134
Статня Я. С. ОБЛІК ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	137
Шерстюк О. Л. ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ ЕКСПЕРТІВ В АУДИТІ	141

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Бедзир В. С.
старший викладач кафедри менеджменту
Ужгородського торговельно-економічного інституту
Київського національного торговельно-економічного університету
м. Ужгород, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ТУРИЗМУ

Туризм як об'єкт складається з трьох елементів: туристичних ресурсів, туристичних організацій та туристичних підприємств. До туристичних організацій належать як державні, так і громадські організаційно-правові структури, що регулюють чи впливають на розвиток туризму. Органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері туризму, є Держтуризмкурорт, структура якого не передбачає наявність регіональних відділень. Це пов'язано зі значним скороченням регуляторних функцій агентства на протязі останніх років, в першу чергу відміною обов'язкової сертифікації більшості туристичних послуг і значне скорочення ліцензійних вимог щодо діяльності в сфері туризму.

Радикальна оптимізація управління (регулювання) в галузі туризму відчутно відобразилася й на регіональному рівні. Значне звуження сфери бюрократичного впливу визвало, відповідно, і зменшення бюрократичного інтересу до галузі, внаслідок чого туризм перестав бути в регіоні пріоритетною галуззю. Так, Управління зовнішньоекономічних зв'язків, інвестицій та туризму Закарпатської обласної державної адміністрації в 2013 р. було реструктурізовано в Управління зовнішньоекономічних зв'язків, інвестицій та транскордонного співробітництва. Щоправда, за управлінням залишилася відповідальність за реалізацію низки заходів у рамках прийнятої раніше «Програми розвитку туризму і курортів у Закарпатській області на 2011–2015 роки». Управління, сумісно з Комісією з питань транскордонного співробітництва, розвитку туризму та рекреації (обласна рада), здійснює кураторство над транскордонним туризмом, спільними інвестиційними проектами, програмою формування та просування туристичного іміджу краю на внутрішньому та міжнародному туристичних ринках тощо.

Структура управління туризмом в Закарпатській області зображена на рис. 1.

здійнюються на підставі податкових накладних, виставлених продавцями товарів (робіт, послуг), після прийняття на облік цих товарів (робіт, послуг).

Бухгалтерський облік виступає важливою складовою процесу управління якістю продукції та забезпечення процесів сертифікації. Недостатність досвіду вироблення в обліку процесів сертифікації призводить до того, що виникають питання щодо визначення об'єктів обліку та правильного розподілу витрат. Очевидно, що витрати по сертифікації повинні визнаватися витратами звичайної діяльності у складі собівартості виробленої продукції, так як підтверджують відповідність виробленої продукції встановленим для неї вимогам.

Входження України в русло загальносвітового прогресу вимагає переорієнтації вітчизняної системи підтвердження якості продукції за міжнародними стандартами. Широке запровадження систем управління якістю продукції на підприємствах та сертифікація якості продукції за міжнародними вимогами значно підвищує конкурентоспроможність підприємств, що в кінцевому підсумку надає їм стратегічні переваги, а це неодмінно відображається на результатах роботи та ефективності діяльності. Тенденція до підвищення прибутковості та розширення ринку в довгостроковій перспективі є стратегічним напрямом економічної політики на сучасному етапі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Мельничук С.Д. Стандартизація, метрологія, сертифікація та управління якістю: [підручник] / [Мельничук С.Д., Баль-Привилко Л.В., Боровиков О.Я., Бутенко Л.М.] – К.: Видавничий центр НУБіП України, 2013. – 532 с.
2. Про метрологію та метрологічну діяльність // Закон України від 05.06.2014 № 1314-VII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1314-18>.
3. Про підтвердження відповідності // Закон України від 17.05.2001 № 2406-III [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2406-14>.

Колісниченко В.С.

*студентка
Вінницького національного аграрного університету*

Плахтій Т.Ф.

*кандидат економічних наук, доцент
Вінницького національного аграрного університету
м. Вінниця, Україна*

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Одним з найбільш складних питань вітчизняних підприємств є дебіторська заборгованість та проблеми неплатежів, пов'язаних з її існуванням, адже суб'єкти господарювання на перший план висувають вирішення власних проблем, замість виконання фінансових зобов'язань по платежах перед партнерами. Важливе завдання стійкого росту та фінансової стабільності економіки підприємств та держави в цілому полягає в налагодженні системи розрахунків між підприємствами-дебіторами та підприємствами-кредиторами.

Дослідженню цих проблем присвячені роботи вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема, таких як Ф. Ф. Бутинцев, В. Д. Зелікман, Р. В. Подолянюк, С. Л. Береза, О. М. Горбачова, В. П. Загородній та інші.

Платіжно-розрахункові відносини із суб'єктами тотождарювання потребують ефективної системи обліку на підприємстві. Саме вона забезпечує керівництво достовірною та своєчасною інформацією про стан дебіторської заборгованості, наявність «слабких» місць і можливі шляхи їх усунення. Бухгалтер підприємства повинен ретельно перевіряти факти здійснення господарських операцій, вислідок яких виникла така заборгованість, їх законність та правильність відображення в обліку [2, с. 37].

Як було сказано Зелікманом В. Д. в свій тезі, що одним з найбільш проблемних моментів у бухгалтерському обліку дебіторської заборгованості є нормативне забезпечення обліку дебіторської заборгованості на підприємстві. Рекомендована форма бухгалтерського обліку цього об'єкта та облікові реєстри не дають можливості отримати необхідну інформацію для прийняття важливих управлінських рішень у задовільному вигляді [2, с. 38]. Я погоджуюсь із даними твердженням, адже для здійснення достовірного аналізу заборгованості з метою її оптимізації облікові реєстри мають накопичувати інформацію про розрахунки з дебіторами з певною деталізацією та узагальненим даним.

Подолянюк Р. В. вважає, що на практиці бухгалтері неусуменно ставляться до розрахунку додаткових показників при визначенні резерву сумнівних боргів, що є наслідком ігнорування П(С)БО 10, недотримання вимог якого не передбачає серйозної відповідальності. Необхідно зазначити, що в літературі також зустрічаються суперечливі роз'яснення щодо вибору методу формування резерву сумнівних боргів. Тому шляхом удосконалення методів визначення резерву сумнівних боргів є затвердження переліку документів, що підтверджують і обґрунтовують визнання заборгованості сумнівною (безнадійною). Також досить суттєвим є внесення змін у діюче законодавство для того, щоб стимулювати підприємства для правильного визначення резерву сумнівних боргів [4].

Ще одним шляхом покращення обліку дебіторської заборгованості є її автоматизація, тобто необхідно здійснити такі заходи:

- 1) створити інформаційну базу заборгованості учасників розрахунків;
 - 2) зверити в електронній формі взаємні вимоги та зобов'язання і знайти найбільш раціональні способи погашення взаємної заборгованості;
 - 3) провести взаємозаліки, поступово скорочуючи обсяги заборгованості;
 - 4) вести облік та звітність проведених взаєморозрахунків [3].
- Організація обліку дебіторської заборгованості має важливе значення, оскільки дозволяє упорядкувати та надати достовірну інформацію про заборгованість підприємства. Застосування запропонованих шляхів вирішення проблем, зазначених у роботі, дозволить підвищити ефективність обліку дебіторської заборгованості, попередити або уникнути несплатоспроможності та покращити діяльність підприємства. Отже, можна зробити висновок, що в обліку дебіторської заборгованості існує ще багато спірних та нерозв'язаних питань, про які буде писатись у наступних працях.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Бутинець Ф.Ф. Організація бухгалтерського обліку : підручник / Ф.Ф. Бутинець, О.П. Войналович, Л.Л. Томашевська. – [4-те вид.]. – Житомир : ПП «Фута», 2005. – 528 с.
2. Зелікман В.Д. Напрями удосконалення обліку та внутрішнього аудиту дебіторської заборгованості підприємств / В.Д. Зелікман // Наука та прогрес транспорту. Вісник Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту. – № 4. – 2014. – 37–42.
3. Соловей Н.В. Проблеми обліку дебіторської заборгованості [Електронний ресурс] / Соловей Н.В., Малишівська К.І. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portalsoc_dipm/peei/2010_25/malishivska.pdf.
4. Подовзюк Р.В. Актуальні проблеми обліку дебіторської заборгованості [Електронний ресурс] : Режим доступу : <http://repositorio.hneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/402/1/1%96.pdf>.

Падюка М.В.

*асистент кафедри обліку і аудиту
Національного лісотехнічного університету України*

Вецко Б.О.

*студентка
Національного лісотехнічного університету України
м. Львів, Україна*

СУТНІСТЬ І КЛАСИФІКАЦІЯ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ

Функціонування підприємств у ринкових умовах передбачає здійснення капітальних інвестицій, тому їх слід розглядати як важливий ресурс та результат фінансово-господарської діяльності підприємств.

Використання у процесі управління господарюючими суб'єктами достовірної та повної інформації про капітальні інвестиції підвищує якість управлінських рішень, позитивно впливає на поточний і прогнозний фінансовий стан підприємства.

Значення та роль капітальних інвестицій для діяльності підприємства зумовлює потребу їх окремого дослідження, визначення їх сутності, класифікації, стратегії й тактики управління ними. Інформація про капітальні інвестиції суттєво впливає на ефективність процесу управління економічними суб'єктами.

Дослідженню економічної сутності капітальних інвестицій, їх класифікації, обліку та аналізу присвячені праці відомих вітчизняних науковців, зокрема М. Т. Білухи, П. С. Безруких, М. І. Бондаря, Ф. Ф. Бутинця, С. І. Голованької, З. В. Задорожнього, Г. Г. Кривея, Я. Д. Круцької, Б. М. Литвина, В. С. Рудницького, М. С. Пушкаря, В. В. Солпа, Н. М. Ігаченко, І. Д. Фаріона, С. І. Шкарбана та інших.

Інвестиції – поняття зовнішнє, що передбачає фінансовий або у вигляді інших активів потік, який надходить на підприємство з зовнішніх джерел і завдяки цьому приносить дохід інвестору, а капітальні інвестиції – внутрішнє

поняття формування структури активів, які можуть здійснюватися як за рахунок зовнішніх джерел – інвестицій, позик, кредитів так і за рахунок внутрішніх – власних оборотних засобів, джерелом поповнення яких є прибуток [1, с. 27].

Інвестиції в об'єкти підприємницької діяльності здійснюються в різних формах. За формами виділяють реальні та фінансові інвестиції, а також інноваційні. Реальні, як правило, включають інвестиції в будь-який тип матеріальних чи нематеріальних активів. Фінансові інвестиції означають використання наявного капіталу для придбання акцій, облігацій та інших цінних паперів, що випускаються підприємствами або державою. Інноваційні інвестиції пов'язані з реальним інвестуванням, можуть реалізовуватися шляхом придбання готової науковосмної продукції та розробленням нової науковосмної продукції.

Прямі реальні інвестиції, спрямовані на відтворення основних засобів і прямих матеріально-технічних запасів, прийнято ототожнювати з капітальними інвестиціями (вкладеннями) [2, с. 54].

Капітальні інвестиції – це витрати на капітальне будівництво, придбання (виготовлення власними силами) основних засобів, придбання чи виготовлення інших необоротних матеріальних активів, придбання чи виготовлення нематеріальних активів, а також придбання (вирощування) довгострокових біологічних активів, які здійснюються в конкретному періоді з метою отримання економічних вигод у майбутньому.

За економічним змістом капітальні інвестиції являють собою основне джерело простого та розширеного відтворення.

Від капітальних інвестицій слід відрізняти витрати на капітальний ремонт. Якщо за рахунок капітальних інвестицій проводиться відновлення та розширення основних засобів, то за рахунок капітального ремонту основні засоби лише підтримуються в працездатному стані [3, с. 276].

Капітальні інвестиції класифікують за такими ознаками:

– за видами планування (централізовані та децентралізовані). Централізовані капітальні інвестиції – це копії, які асигнують на капітальне будівництво та придбання основних засобів з державного бюджету. Децентралізовані капітальні інвестиції визначаються планами підприємства і здійснюються за рахунок їхніх власних коштів;

– за структурою (капітальне будівництво, придбання основних засобів, придбання інших необоротних матеріальних активів, придбання нематеріальних активів, придбання (вирощування) біологічних активів);

– призначенням (капітальні інвестиції, які здійснюються для виробничої і невиробничої сфери діяльності);

– ступенем готовності (закінчені об'єкти, незавершені інвестиції);

– способом організації (господарський, підрядний, змішаний) [4, с. 107].

У Податковому кодексі України зазначено, що інвестиції – це господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, пріоритетних прав та/або цінних паперів в обмін на копії або майно. Згідно з ПКУ інвестиції поділяються на капітальні та фінансові. Капітальні інвестиції – це операції, що передбачають придбання будівляк, споруд, інших об'єктів нерухомого майна, інших основних засобів і нематеріальних активів, що підлягають амортизації відповідно до норм ПКУ [5].